

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/55/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123013146
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123013146.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D., adresa na doručovanie E. XXXX, D. o zahľadení odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 30.11.2023, sp. zn. 31Nt/20/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11.4.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 92 odsek 1 písmeno a), odsek 3 Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného A. B. o zahľadenie odsúdenia rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/2/2002 zo dňa 5.6.2012 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/8/2014 zo dňa 16.12.2014 zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 30.11.2023, sp. zn. 31Nt/20/2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 470 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 92 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona žiadosť odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o zahľadenie odsúdenia zamietol z dôvodu, že doposiaľ neuplynula relevantná doba 10 rokov od vykonania trestu odňatia slobody prevyšujúceho päť rokov. Odsúdený požiadal o zahľadenie odsúdenia rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/2/2002 zo dňa 5.6.2013 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2To/8/2014 zo dňa 16.12.2014, právoplatným dňa 16.12.2014, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený dňa 24.10.2016 so skúšobnou dobou, v ktorej sa osvedčil.

Písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia bolo odsúdenému doručené dňa 7.2.2024 a Okresnej prokuratúre Galanta dňa 1.2.2024.

Odsúdený osobným podaním doručeným okresnému súdu dňa 9.2.2024 podal sťažnosť, v ktorej uviedol, že po podmienene prepustení od 24.10.2016 viedol riadny život, nedopustil sa žiadnej trestnej činnosti, bol zamestnaný, pričom od septembra 2023 je starobný dôchodca. K štyrom priestupkom na úseku dopravy s pokutami do 30 eur uviedol, že tieto nesúviseli s trestnou činnosťou, pre ktorú bol odsúdený, preto nemusia byť preukázkou pre vyslovenie záveru, že viedol riadny život. Odsúdený má za to, že svojím vzorným spávaním po výkone trestu preukázal, že sa napravil, teda splnil podmienky na to, aby mu bolo odsúdenie zahľadené aj pred uplynutím doby 10 rokov v zmysle § 93 odsek 3 Trestného zákona. Odsúdený navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného z vecného hľadiska nie je dôvodná, avšak rozhodnutie okresného súdu bolo potrebné zmeniť z formálneho hľadiska pre neúplný výrok rozhodnutia.

Krajský súd nezistil žiadne pochybenia okresného súdu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia však okresný súd uviedol dve zrejmé nesprávnosti, a to v prvom odseku odôvodnenia, kde uviedol, že odsúdený si požiadal o zahľadanie odsúdenia v trestnej veci Krajského súdu v Trnave, hoci malo byť správne uvedené Krajského súdu v Nitre, na ktorú nepresnosť aj poukázal odsúdený v sťažnosti, a v prvom aj štvrtom odseku odôvodnenia, kde okresný súd uviedol pojem Najvyšší súd Bratislava, namiesto správneho označenia súdu, a to Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Čo sa týka posúdenia žiadosti odsúdeného, okresný súd posudzoval, či odsúdenému uplynula potrebná doba po výkone trestu počas ktorej viedol riadny život, čo správne vyhodnotil tak, že ešte doba 10 rokov po výkone trestu, čo sa posudzovalo od 24.10.2016, ešte neuplynula. Okrem toho okresný súd poukázal aj na štyri priestupky v doprave, ktorých sa odsúdený dopustil v rokoch 2019 až 2021 s pokutami do 30 eur.

U odsúdeného tak nebolo možné podľa okresného súdu vyhovieť jeho žiadosti o zahľadanie odsúdenia v zmysle § 91 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Okresný súd však opomenul vyhodnotiť žiadosť odsúdeného v zmysle § 92 odsek 3 Trestného zákona, čoho sa odsúdený v podanej žiadosti výslovne domáhal a čo uviedol aj v podanej sťažnosti.

Pre postup v zmysle § 92 odsek 3 Trestného zákona, kedy súd môže zahladiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného aj pred uplynutím rozhodnej doby, je potrebné, aby bolo preukázané, že odsúdený po výkone trestu preukázal svojím vzorným správaním, že sa napravil, teda nestačí len preukázať vedenie riadneho života.

Pod pojmom vedenie riadneho života treba rozumieť najmä dodržiavanie právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností.

Pod pojmom vzorné správanie je potrebné rozumieť správanie kvalitatívne presahujúce obvyklý, riadny spôsob života a účasti odsúdeného na spoločenskom živote a vzťahoch.

Ak teda odsúdený žiadal zahladiť odsúdenie ešte pred uplynutím rozhodnej doby musel mať súd preukázané, nie len, že odsúdený viedol riadny život, teda že sa nedopustil trestnej činnosti a bol riadne zamestnaný, ale aj správanie odsúdeného kvalitatívne presahujúce obvyklý, riadny spôsob života, pričom odsúdený na žiadne takéto okolnosti nepoukázal a súd ich ani nezistil.

Vzhľadom k tomu, že zo žiadnych okolností nevyplýva, že by sa odsúdený po výkone trestu správal takým spôsobom, že by to výrazne prevyšovalo rámec bežného riadneho vedenia života, neboli splnené podmienky ani na zahľadanie odsúdenia v zmysle § 92 odsek 3 Trestného zákona.

Vzhľadom na prezentované úvahy krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného zamietol s poukazom na ustanovenia § 92 odsek 1 písmeno a), odsek 3 Trestného zákona, keďže odsúdený nespĺňa podmienku uplynutia potrebnej doby ani podmienku preukázania napravenia na základe vzorného správania presahujúceho rámec bežného života, keďže

nebolo preukázané také správanie odsúdeného, ktoré by kvalitatívne presahovalo rámec bežného života, pričom skôr o opaku svedčia 4 priestupky v doprave. Súčasne krajský súd vo svojom rozhodnutí aj uviedol, zahľadanie ktorého konkrétneho odsúdenia sa odsúdenému zamieta, čo okresný súd opomenul a jeho výrok nebol úplný.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.